

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer samt spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning og om ophævelse af lov om afgift af tipning.

(Lovforslag nr. 182. Fremsat 30/1 76. Første behandling 12/2 76. Betænkning 26/5 76).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Camre (S):

Da vi havde dette forslag til første behandling, var det ganske klart for os, at der ikke var tilslutning til at gennemføre det i den forelagte form, og at det var nødvendigt at føre ganske vidtgående forhandlinger med henblik på at finde et flertal.

På den baggrund vil jeg gerne udtrykke min glæde over, at det har været muligt at finde et sådant flertal, oven i købet så bredt, at kun to af folketingets partier har holdt sig uden for det.

Der var 3 hensyn, som vi skulle varetage for at finde et forlig. For det første var det klart, at den andel af tipsmidlerne i kroner

og øre, som idrætten havde en berettiget forventning om at modtage, ikke kunne nedskæres. For det andet var det efter ordførernes udsagn her åbenbart, at det var nødvendigt at finde flere penge til det ikke-idrætslige idébestemte arbejde. Og endelig for det tredje var det åbenbart, at sociale og almennyttige formål, som var placeret på ministerens lovforslag, ikke kunne udskydes fra denne lov og henvises til en tvivlsom skæbne på det almindelige statsbudget.

Alle disse tre formål er blevet nået, alle disse tre krav er det lykkedes at opfylde, og det er primært blevet muligt, fordi vi gennem en 2-årig periode sænker statsafgiften med 1 pct., og fordi overskuddet i samme periode er steget med ca. 5 mill. kr. på grund af en større omsætning i tipstjenesten.

Men der har jo også været kritik af forligets indhold, først og fremmest fra Dansk Idræts-Forbund og andre idrætsorganisationer, og den argumentation, der har været ført, har gået på, at idrættens andel i procent var blevet forringet. Der har således så sent som i går i dagbladet B. T. været en artikel af formanden for Dansk Idræts-Forbund, hvori man taler om, at idrættens vilkår er blevet meget kraftigt forringet.

Jeg vil gerne sige til denne debat, at anskuer man idrættens muligheder for støtte i procenter, er det naturligvis rigtigt at sige, at nu får idrætten kun 71 pct., og hvis man havde gennemført en anden lov, hvori der havde stået, at idrætten havde fået 80 pct. af det samme overskud, så havde idrætten fået noget mere; det skal der ikke mange regnekundskaber til at konstatere er rigtigt. Men det er altså ikke så enkelt. Det er ikke så enkelt, som nogle kunne tro, hvis man tager idrætsudvalgets betænkning og konstaterer, at på den ene side idrætten og på den anden side repræsentanter for det idébestemte ikke-idrætslige arbejde er blevet enige om at dele kagen imellem sig og udskyde den tredje part. Det var de bemærkninger, jeg gjorde om dette spørgsmål ved første behandling, og jeg er glad for, at der har vist sig en tilslutning i udvalget til, at tredjeparten, altså disse sociale, almennyttige formål, ikke skulle afskæres fra muligheden for at få en dækning over tipsmidlerne. Når det skal ske, når tipsmidlerne skal bruges også til dette formål, er det klart, at

[Camre.]

så kan de to andre parter ikke i procenter få det samme.

Men ved det forlig, der er indgået, er forholdet imellem idrættens støtte og de ikke-idrætslige organisationers, de idébetonede organisationers støtte, blevet opretholdt i overensstemmelse med idrætsudvalgets betænkning, nemlig i forholdet 80:20, og det princip, som har været grundlæggende i samme betænkning, nemlig en lige stor støtte pr. hoved, er også blevet opretholdt. Derved er det muligt at yde idrætten en støtte i 1976-77 på 64 mill. kr., nøjagtig det beløb, som har været forudsat ved det lovforslag, som ministeren fremsatte i januar måned, og det er en fremgang for idrætten på over 4 mill. kr. På den baggrund må jeg sige, at det er svært for mig at se, at det skulle være en forringelse, at man får 4 mill. kr. mere.

Efter at vi har haft oplysninger fremlagt om forligets indhold, har repræsentanter for idrætsorganisationerne henvendt sig til udvalget og gjort gældende, at man ønskede en ændring i den fordeling, som idrættens midler gøres til genstand for mellem idrætsorganisationerne indbyrdes, og da der fra disse organisationer er kommet en enig og enstemmig indstilling til udvalget, er det naturligt, at vi har fulgt dette forslag og har føjet det til betænkningen.

Jeg kan ikke her lade være med at nævne, at Dansk Idræts-Forbund, som altså efter det forslag, man var tilfreds med, ministerens lovforslag, ville have fået 40 pct. af 64 mill. kr., nu efter ændringen får 44 pct. af samme 64 mill. kr. og dermed altså en større støtte i dag end efter det forslag, man ville have været tilfreds med at se gennemført. Men så kan man naturligvis føje til, at hvis ikke det var den lov, hvis det havde været en anden lov, og hvis man havde delt i et andet forhold osv., og vi vil alle sammen herinde gerne lege julemænd, men der er altså stadig kun den samme kage at skære af, og der må tages hensyn til alle disse berettigede formål.

Jeg skal anbefale at stemme for de af ministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag og stemme imod det af fremskridtspartiet stillede ændringsforslag ved denne behandling.

Og så skal jeg slutte med at sige, at det

har glædet mig, at det har været muligt at finde en tilslutning til det synspunkt, som jeg gjorde gældende ved første behandling, at vi her måtte tage det berettigede hensyn til det sociale, almennyttige og kulturelle arbejde, som støttes gennem tipsloven. Det har været et kernepunkt at få det gennemført som en betingelse for at indgå forliget. Jeg er glad for, at det har vundet tilslutning blandt forligspartierne.

Brixtofte (V):

Ved lovforslagets første behandling var venstre stærkt kritisk over for lovforslaget, fordi man ikke havde fulgt idrætsudvalgets betænkning om fordelingen mellem det ikke-idrætslige arbejde og det idrætslige ungdomsarbejde. I idrætsudvalgets betænkning er der nemlig en flertalsindstilling, som der er vundet tilslutning til blandt idrætsorganisationerne og Dansk Ungdoms Fællesråd, der går ud på, at midlerne skal fordeles i forholdet 4:1, dvs. stort set i forhold til antallet af aktive medlemmer inden for de to former for ungdomsarbejde. Det var dette ligestillingsprincip mellem det idrætslige og det ikke-idrætslige arbejde, som venstre har kæmpet for. Det vil nemlig betyde, at spejderne, FDF, KFUM og andet ikke-idrætsligt ungdomsarbejde vil blive ligestillet med det idrætslige ungdomsarbejde.

Med de stillede ændringsforslag er venstres synspunkt imødekommet, og derfor er venstre tilfreds. Venstre er også tilfreds med, at så mange partier i folketinget har kunnet tilslutte sig ændringsforslagene, således at der i virkeligheden kun er to partier, som ikke er med.

Efter venstres mening opfylder vi nu idrætsudvalgets betænkning, hvori der står, at 80 pct. skal gå til idrætten, og 20 pct. skal gå til det ikke-idrætslige arbejde, men det er naturligvis klart, at man, som hr. Camre var inde på, ikke kan skyde en tredjepart ud, og derfor må man forlods trække det, der går til tredjepart, fra, således at det, man fordele, bliver 80 pct. og 20 pct. af det, der er tilbage, når man fra bruttooverskuddet har trukket det, der går til de almennyttige og kulturelle formål.

I ændringsforslagene har vi taget højde for, at man i idrætsudvalgets betænkning sagde, at det var en forudsætning for ændrede fordelingsregler, at idrætten fik

[Brixtofte.]

mindst 50 mill. kr. og det ikke-idrætslige ungdomsarbejde mindst fik 12 mill. kr. Det er naturligvis ikke penge i dagens priser, og omregnet til dagens priser svarer de 50 mill. kr. og de 12 mill. kr. meget nøjagtigt til de 64 mill. kr. til idrætten og de 15 mill. kr., der bliver givet til andet ungdomsarbejde.

Det er endvidere sådan, at de 64 mill. kr. er et minimumskrav, således at uanset overskuddets størrelse skal idrætten forlods være sikret 64 mill. kr.; 64 mill. kr. repræsenterer på 2 år en stigning på 43 pct., idet man i tilskudsåret 1974-75 fik 45 mill. kr., og fra 45 til 64 mill. kr. er altså en stigning på kun 2 år på 19 mill. kr. eller 43 pct.

Der var et andet punkt, som gav anledning til kritik i det oprindelige tipslovsforslag, og det var, at man i bemærkningerne havde sagt, at man fremtidig i forbindelse med finansudvalgets godkendelse af fordelingen kun skulle opgøre fordeling efter hovedposter. Det var venstre stærkt imod, fordi vi ønskede ikke, at man ved kun at angive hovedposterne mere eller mindre kunne dække over, hvad der var givet til de enkelte organisationer. Også på dette område har vi fået imødekommet vore synspunkter, og derfor kan venstre med tilfredshed stemme for de ændringsforslag, flertallet går ind for.

Glistrup (FP):

Igennem generationer har det i reglen været således, at medlemmerne af folketinget, i hvert tilfælde de fleste af dem, har ligget bagud sammenlignet med den udvikling, der skete ude i befolkningen, ude i samfundet i øvrigt. Sådan var det også igennem den snes år, der hengik henimod århundredets midte med at diskutere, om vi overhovedet skulle have en tipstjeneste her i landet. Da var indstillingen fra så langt de fleste folketingsmedlemmer den: uha, det er da noget skrækkelig syndigt noget at lokke befolkningen ud i hasard, og vi må nok hellere passe på, at folk ikke kommer ned i den slags overdrivelser, hvad kan de dog ikke blive lokket ud i! Mange moralskekrokodilletårer blev i det hele taget grædt her fra denne talerstol ud fra rent pietistiske formynderforestillinger. Løsningen på problemet blev da også i den bedste Christian VI-stil, nemlig at man sagde, at noget så syn-

digt som tipstjeneste er der da ikke andre end staten der kan befatte sig med, og derfor har vi altså nu igennem de 30 år, der er gået, måttet trækkes med den uopfindsomhed, den dårlighed, som altid vil præge, når en virksomhed, der burde være fyldt med sprudlende initiativ, skal drives i statens regie og på statens vilkår.

Den arv fra Bertel Dahlgaards tid har jo bl. a. indebåret, at der har været opført den ene uværdige forestilling efter den anden året igennem og kulminerende her i forårs månederne, når de forskellige organisationer skulle se at få manipuleret sig frem til at få trukket så mange penge som muligt ud af dette statsforetagende, denne tipstjeneste. For på ægte gammeldags manér fik man jo også gjort tipstjenesten til det rene chatolkasseforetagende, hvor man sagde: her ligger en bestemt sum penge, og så kan folk begynde at slås frem og tilbage om dem.

Der ligger utvivlsomt en meget rig arbejdsmark for statsrevisorerne, hvis de ville befatte sig med, hvad det i virkeligheden koster i tjenestemandstid, i sagsbehandlingstid, at få fordelt 2.000 kr. ud til et stueorgel i et missionshus i Hinnerup, eller hvad man nu er kommet frem til i de enkelte tilfælde, og finde ud af, om hønseavlerforeningen i Stokkemærke skal have lidt mere, end trompethornblæserorkestret i Skensved skal opnå, eller hvordan man i grunden nu skal fordele disse penge. Det er en uværdig, en urimelig forestilling, og mens man dog vedrørende det, som statsrevisorerne senest havde fat i, kunne sige, at dér var der dog nogle, der råbte hurra, og det kunne da altid være noget, der var værd at glæde sig over, så kan man kun til en fortsættelse af dette uværdige spil bruge øv-råbene.

Når vi derfor endelig skal fortsætte, som dette folketingsflertal vil, med at fordele midlerne ud fra disse principper, så er der kun én eneste værdig og rimelig modtager, og det er den idrætsbevægelse, der dog står så himmelhøjt hævet over alle de andre småtskårne foreningsforetagender, og som er opvokset med, som er opdraget til at have fair play som sit riddermærke. Der kan vi da i hvert tilfælde få pengene fordelt på en anstændig og fornuftig måde, og der er ikke nogen tvivl om, at mange i befolkningen føler, at tipstjenesten, fordi man nu engang tipper på fodboldkampe og ikke på,

[Glistrup.]

hvor mange millimeter regn der falder de forskellige steder, har en vis forbindelse netop specielt til sporten. Derfor kan der også være en god følelsesmæssig interesse i at få pengene, alle pengene, fordelt til idrætten, og derfor må jeg meget stærkt anbefale, at man stemmer for fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 1, der går ud på, at simpelt hen 100 pct. af de penge, der kommer ud af det, 100 pct. af tipsoverskuddet, skal tilfalde idrætten.

Men sådan er det jo ikke med flertallet i denne sag. Der er det sådan, at de 82 pct., som idrætten var ved at nå op på, nu over lovforslagets 80 pct. er blevet yderligere forringet til 71 pct. ved det store forlig, man har indgået. Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at sammenlignet med de milliardproblemer, vi har syslet med i vinterens løb i folketingets skatte- og afgiftsudvalg, er der ikke nogen enkelt sag, der har tildraget sig en så stor interesse som problemerne om, hvordan disse frimærkekassebeløb skal fordeles imellem de forskellige grupper. Det er virkelig noget, der på ægte Parkinsonmanér har optaget os i ganske umanerlig grad.

Mellem samtlige de mange bilag, der er hvirvlet frem, er det jo sådan, at bilag 21 A så ganske klart har været det, der har været overbegrænset og gennemgået så mange gange. Det er det bilag, der viser, at kommunisterne skal have det dobbelte tilskud af tipspengene af, hvad venstre får, og det tredobbelte af, hvad de konservative får, og, ja, det er det seksdobbelte af det, fremskridtspartiet får, men fred være med det. Det er sådan, at her har interessen virkelig været der, og her har de 8 partier kunnet enes. Her hvor de selv til deres egne partimæssige, egoistiske ting kan gramse ned i skatteydernes penge, i tipsydernes penge, er det således, at dér har den store interesse været, og det er grundlaget for det i bund og grund usaglige og urimelige forlig, som hr. Camre og hr. Brixtofte gjorde sig til talsmænd for fra denne talerstol, at man absolut mener, at de private foreninger, der hedder politiske partier, skal have snabelen nede i statskassen, i de offentlige midler. Det er horribelt, det er urimeligt. Hvis vi skal fortsætte med at have en ordening, således at staten skal befatte sig med tipstjenerne — det burde vi afskaffe hurtigst muligt

— får vi kun ren luft ind i stuerne, hvis vi giver 100 pct. af statens tipspenge til idrætten.

Stem for ændringsforslag nr. 1!

Svend Haugaard (RV):

Den kompromisløsning, som et flertal er nået frem til, er nok ikke det fuldkomne, men den er dog til at leve med for alle parter, og den er ret nær den indstilling, som idrætsbetænkningen giver udtryk for. Det er vel også det, som i øjeblikket er det politisk mulige.

Vi kan udtale tilfredshed med, at det idébestemte ungdomsarbejde er kommet med på lige vilkår.

Det kan jo diskuteres, om de almennyttige og kulturelle formål skal have støtte fra statens provenu eller fra samme pulje, som idrætten og det idébestemte ungdomsarbejde får det. Nu bliver det altså det sidste, og derfor er det afgjort nødvendigt, at mindst den ene procent ekstra overføres til denne pulje. Vi må så se tiden an, om det kun skal være for 2 år, eller der skal ske ændring heri.

Det radikale venstre kan tilslutte sig ministerens ændringsforslag, og vi kan som helhed tilslutte os lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling, selv om der kan være enkelte skønhedspletter.

Ebba Strange (SF):

Jeg kan godt forstå, at idrætsorganisationerne er utilfredse. Ganske vist får de ikke færre penge, men det fremgik tydeligt ved første behandling her i salen, at nok var der utilfredshed med skatteministerens fremsatte lovforslag, men der var på den anden side ikke andre end socialistiske folkepartis ordfører, der turde sige, at hvis man stadig væk mente, at penge til de alment kulturelle og sociale formål skulle tages af tipsmidlerne, så måtte man lade være med at betragte de 80 pct., som idrætsudvalgets betænkning pegede på, som et helligt tal.

Først under afslutningen af udvalgsarbejdet har man turdet røre ved de 80 pct. Nu er det ikke mere et helligt tal, nu har hr. Brixtofte og andre travlt med at fortælle, at idrætten får flere penge, end den har fået tidligere. Men den får altså ikke de 80 pct., og jeg synes, at vi har nøglen til hele den problemstilling, vi står med i dag, i det, at

[Ebba Strange.]

vi har en folketingssammensætning, der ikke er parat til at yde 11 mill. kr. af statskassen til de sociale og alment kulturelle formål, som vi altså yder tilskud til fra tipsmidlerne.

Jeg har hele tiden gjort mig til talsmand for, at de penge kunne vi ikke undvære, og derfor er vi fra socialistisk folkepartis side godt tilfredse med det store flertal, der nu står bag det ændringsforslag, der er stillet til skatteministerens oprindelige forslag. Hvis der engang skal gives mere til idrætten og mere til de ikke-idrætslige ungdomsorganisationer, og hvis pengene skal tages fra de alment kulturelle og sociale formål, skal vi jo sikre os, at vi har et folketing, der er parat til at betale de ting ud af statskassen. Det har vi ikke i øjeblikket, og det er det, som både idrætten, de idébestemte ungdomsorganisationer og hele befolkningen må se i øjnene; derfor finder jeg det rimeligt, at man tager noget fra idrætten også.

Så kan vi selvfølgelig tage hele den principielle diskussion, som hr. Glistrup rejser, om, hvorvidt de penge, der bliver tippet for, er idrættens penge, men det har der altså været enighed om i dette folketing, at det er de ikke kun. Det er også idrættens penge, men det er altså også penge, som staten har lov til at bruge til andre formål.

Vi er fra socialistisk folkepartis side tilfredse med lovforslaget, sådan som det kommer til at se ud, efter at ændringsforslagene er vedtaget. Det stemmer godt overens med de synspunkter, vi gav udtryk for ved første behandling.

Stetter (KF):

Det var velgørende at høre fru Ebba Stranges indlæg, for idrætsorganisationerne og deres ledere har krav på, at vi yder dem fair play. Det er beklageligt, at et flertal med socialdemokratiet og venstre i spidsen indgår et forlig hen over hovedet på idrættens ledere, men det er direkte urimeligt, at hr. Camre og hr. Brixtofte forsøger at bibringe offentligheden de indtryk, dels at idrætsorganisationerne og idrætsformålene ikke er blevet økonomisk ringere stillet, end de ville være blevet uden forliget, dels at forliget bygger på betænkningen om idrætten og friluftslivet nr. 709 fra 1974. Disse to påstande er urigtige.

Det er derimod kendsgerninger, at var den nuværende tipslov løbet uændret videre, ville idrætsorganisationerne og idrætsformålene have modtaget 69,7 mill. kr. i 1976-77. Nu kommer der 64 mill. kr. til udbetaling.

Det er endvidere en kendsgerning, at idrætsudvalgets betænkning og dermed forliget mellem Idrættens Fællesråd og Dansk Ungdoms Fællesråd byggede på 80 pct. af tipstjenestens overskud til Idrættens Fællesråd. Det politiske forlig fastsætter en procentsats på 71.

Disse to enkle kendsgerninger kan ikke bortforklares, og derfor er idrætsledernes kritik og skuffelse både forståelig og velanbragt.

Idrættens Fællesråd står samlet i sin dybe beklagelse af forslaget om nedskæring af midlerne til idrætten. I stedet for at kritisere idrættens topledere er der grund til at komplimentere dem for, at de trods nederlag og trods skuffelse i denne for dem særdeles vigtige sag fastholder samarbejdet i fællesrådet.

Den konservative gruppe deltager ikke i det politiske forlig. Allerede under første behandling understregede vi, at idrætten skulle have 80 pct. af Tipstjenestens overskud, og dette synspunkt vil vi fastholde. Vi vil derfor stemme imod ændringsforslag nr. 2, som nedskærer idrættens andel fra 80 pct. til 71 pct., og vi appellerer til tingets medlemmer om at stemme nej til dette ændringsforslag.

Hvis der skal være nogen mening med løfterne til idrætten under idrætsdebatten den 28. januar i år, hvis der skal være nogen mening med initiativtageren til denne debat, hr. Svend Haugaards, udtalelser til landets tv-seere og Gunnar Nu-Hansen om støtte til idrætten, og hvis der skal være nogen mening med de udstedte garantier ved lovforslagets første behandling, så skal tinget med stort flertal stemme nej til ændringsforslag nr. 2, som nedbringer idrættens andel af overskuddet fra 80 pct. til 71 pct. Vi appellerer til, at folketinget på dette punkt vil leve op til sine løfter og til sine garantier.

Alle med undtagelse af fru Ebba Strange har ubetinget fastholdt, at en revision af tipsloven ikke måtte forringe idrættens stilling. Skal der være overensstemmelse mellem

[Stetter.]

løfter og handling, skal forringelsen af idrættens vilkår derfor stemmes ned.

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti gik stærkt imod nærværende lovforslag ved første behandling, fordi det oprindelige forslag jo ikke tog hensyn til det idébestemte ungdomsarbejde, i tilstrækkelig grad i alt fald. Men siden første behandling har der, som allerede nævnt, været ført forhandlinger, der har resulteret i en sådan ændring, at det idébestemte børne- og ungdomsarbejde er tilgodeset i langt højere grad end i det oprindelige lovforslag, så forholdet mellem idrætten og det idébestemte ungdomsarbejde efter betænkningen er fulgt.

At der så kan harceleres over, som hr. Glistrup har gjort det, at de politiske ungdomsorganisationer får en hel del, at kommunisterne får det meste og fremskridtspartiet ikke får ret meget — vi andre får endnu mindre — det har da selvfølgelig resulteret i, at vi, der fik endnu mindre, fremførte det synspunkt, om ikke vi skulle tage det politiske ungdomsarbejde ud, det måtte de politiske partier sådan set selv om. Men det har der overhovedet ikke kunne skabes noget flertal for, og jeg følte heller ikke, at fremskridtspartiet sådan set var så ivrig efter at fjerne støtten til det politiske ungdomsarbejde. Så her kan jeg da kun sige til fremskridtspartiet, som jeg jo har måttet sige til vores eget parti, at får vi for lidt, må vi se at gøre noget mere ved ungdomsarbejdet; der er sådan set ikke andet at gøre.

Vi må da også notere fra kristeligt folkepartis side, at idrætten procentvis får mindre end efter det oprindelige. Det kan ikke hjælpe at sige noget andet, det er de klare tal, at de procentvis får mindre, og over en længere periode vil det da selvfølgelig også betyde en del i kroner og øre. Men det forundrer mig, når hr. Stetter nu vil give store løfter til idrætten, idet jeg ikke har fornemmet, at det konservative folkeparti vil være med til at dykke i statskassen for at tilgode de andre formål, som vi alle er enige i at det også er ønskværdigt at støtte.

Vi er i alt fald fra kristeligt folkepartis side klar over, at skal vi fastholde støtten til de almene og kulturelle formål, som vi ikke har noget imod med den formulering, det nu

har fået, er det da rimeligt, at begge de i betænkningen involverede parter yder hver sit, således at fordelingsforholdet bliver det samme, som de selv har nedfældet i betænkningen, og det er faktisk det, vi gør med de ændringsforslag, som nu er stillet. Det er vi i kristelig folkeparti tilfredse med. Vi mener, at det både er ønskværdigt at følge betænkningen på det område, og at det er retfærdigt, og derfor vil vi stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og selvfølgelig også for lovforslaget ved tredje behandling.

Fuglsang (DKP):

Som det fremgår af betænkningen, har vort parti tilsluttet sig såvel lovforslaget som helhed som de af ministeren stillede ændringsforslag. Det er, som det jo for så vidt også er erkendt af idrætten, selv om det ikke er tilfredsstillende, det højest opnåelige, som vi i somme tider siger herinde.

Vi kan følgelig heller ikke stemme for det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet om kun at fordele til idrætsorganisationerne. Jeg forstår faktisk ikke, at man hævder, at dette ændringsforslag afskaffer det, som man kalder chatolkasseløsningen, for hvis jeg læser det igennem, er der jo også i dette ændringsforslag en vis fordelingsnøgle, og skal man bruge denne sprogbrug, er et chatol et chatol, hvad enten der nu er 5 eller der er 9 kasser i det.

Når jeg siger, at jeg kan stemme for dette kompromisforslag, ligger der selvfølgelig heri ikke nogen undervurdering af idrætten eller af det arbejde, som udføres af idrætsorganisationerne, men man må vel trods alt også sige til idrætsorganisationernes ros, at selv om de ikke har været tilfredse med den kompromisløsning, der er kommet ud af det, så har de alligevel levet op til deres motto om at medvirke til at skabe en sund sjæl i et sundt legeme på en sådan måde, at de ikke har udvist den samme demagogiske foragt for og nedvurdering af andre former for ungdomsarbejde, som hr. Glistrup i sin sædvanlige malende sprogbrug her gav udtryk for. De har dog også ved i sin tid at godkende en vis fordelingsnøgle mellem idrætsformål og andre formål erkendt, at der findes forskellige former for arbejde blandt ungdommen og former, som vi også er nødt til at interessere os for og tage stilling til.

[Fuglsang.]

Herudfra kan vi som sagt stemme både for ministerens ændringsforslag og for lovforslaget som helhed.

Erhard Jakobsen (CD):

Centrum-demokraternes gruppe er, som en radikal ordfører jo sagde tidligere i dag, ikke særlig stor. Alligevel er den stor nok til at være delt.

Et flertal i centrum-demokraternes gruppe kan ikke gå ind i det forlig, der er tale om her. Hr. Jes Schmidt ønsker at stemme for det, og det er, fordi hr. Jes Schmidt repræsenterer også andet end centrum-demokraterne og her har en lokal interesse, som vi fuldt ud respekterer, men centrum-demokraternes øvrige medlemmer deler ganske de synspunkter, som hr. Stetter førte frem her fra denne talerstol for et øjeblik siden.

Vi deler ikke hr. Glistrups syn på øvrige ungdomsorganisationer her i landet, men vi mener bare — og det har jeg ved adskillige lejligheder udtrykt i dette ting — at vi skal have det delt. Jeg tror ikke, idrætsfolk mener og siger heller ikke, at de har ret til tipsmidlerne. Det er ikke det, der er tale om, men det giver noget psykologisk-politisk helt skævt, når det kommer til at se ud, som om idrætten er glubsk og vil have nogle penge, som i første række stammer fra idrætsbegivenheder, der foregår rundt omkring i landet.

Derfor mener jeg, det eneste, vi kan gøre for at slippe for ubehagelige diskussioner mellem os og idrætsfolkene, er at nå frem til den eneste rationelle løsning — den ved vi vi ikke kan nå i denne omgang, men det skal jo siges nogle gange, før det kan trænge igennem — at man deler det sådan op, at man siger: idrætten får lov at køre den tipping, mod at der til statskassen erlægges en afgift, som man gør ved alle andre koncessioner, som man opnår her i landet. Det er derefter op til folketinget at bestemme, om denne afgift skal bruges på den ene eller den anden måde. Om den fuldt ud skal bruges til andre ungdomsorganisationer, om der skal yderligere bruges noget til andre ungdomsorganisationer, det må folketinget selvstændigt tage stilling til.

Jeg er ganske enig i det, der lå i hr. Glistrups kritik af den nuværende ordning. Der ryger mange mere eller mindre lødige formål med ind, fordi det er én stor pulje, hvoraf man nu engang deler ud. Hvor tit har man ikke hørt i foreningskredse dette: lad os prøve at komme ind over tipsmidlerne, for dér går det lettere. Dér er mindre prøvelse, dér ryger man med. Dér tager man det i bundter ligesom asparges og radiser. Derfor tror jeg, det vil være sundt for hele vores bevillingspolitik, at vi lader idrætten køre sit løb. Man kan eventuelt forlange, at den plan til fordeling, som idrætten skal have, skal godkendes i udvalget, det er i orden, men derudover: lad idrætten selv køre det, og inden for statsafgiften eller med en større eller mindre del af statsafgiften eller med statsafgiften plus noget mere holder folketinget liv i de organisationer, som man mener der er grund til at holde i live. Det kan så hver enkelt se på. Den diskussion bør bare holdes for sig, og idrætten bør helt alene køre. Det vil øge interessen i idrætskredse omkring det, og det vil give idrætten en fornemmelse af, at man ikke bliver ugleset eller underkendt og ustandselig skal til debat, og det vil spare dette høje ting for mange ubehagelige diskussioner.

Derfor vil flertallet i centrum-demokraternes gruppe undlade at stemme for lovforslaget og vil ved tredje behandling stemme imod lovforslaget for at tilkendegive, at vi støtter de synspunkter, som fra idrætten er ført frem. Som sagt har hr. Jes Schmidt personlige grunde til at stemme for, og det har han naturligvis fuld frihed til.

Kurt Hansen (VS):

VS er ikke betænkningsberettiget i udvalget, så jeg skal bare forholdsvis kort redegøre for vores stilling til dette lovforslag.

Den fordelingsnøgle, man er nået frem til, er ikke den allerbedste efter VS' opfattelse, men dog en rimelig fordelingsnøgle. Vi kan støtte de principper, som man er nået frem til, med en vis moderation, men alt i alt mener vi, det kunne være gået langt værre i fordelingen imellem det idrættslige arbejde, det idébestemte ungdomsarbejde og det kulturelle almennyttige arbejde, der skal foregå.

[Kurt Hansen.]

Vi må afvise det ændringsforslag, der er stillet af fremskridtspartiet, og vi kan støtte de ændringsforslag, der er stillet af ministeren.

Det, som vi oplevede for omkring et års tid siden, at visse organisationer systematisk skal sies fra, fordi det ikke passer de mest borgerlige eller mest reaktionære partier herinde, at de bliver støttet overhovedet, ikke bare over tipsmidlerne, men at de ikke bliver støttet overhovedet, må vi naturligvis skarpt tage afstand fra. Derfor fandt vi også de bemærkninger, der stod i det oprindelige lovforslag, om, at man skulle dele efter forskellige hovedgrupper, som værende nogle rigtige principper at gå frem efter. Nu har man fået det ændret under udvalgsarbejdet, så man har mulighed for at anvende både den fremgangsmåde, som er skitseret i bemærkningerne til lovforslaget, og den hidtidige fremgangsmåde. Det har venstre sikkert gjort et stort arbejde for.

En ting, jeg lige vil knytte en enkelt bemærkning til, er de problemer, der ligger i forbindelse med ophævelsen af 18 års aldersgrænsen for tipning. Det har ikke været ført frem her i debatten tidligere, men det mener vi faktisk er et problem. Vi mener ikke, det kan være rigtigt, at man forsøger at stimulere unge mennesker på alle mulige måder til konkurrence. Man kan i dag dårlig åbne en sodavand, uden at der er konkurrencer inde i kapslerne. Man kan ikke købe et Anders And blad, uden at der er konkurrencer. Man kan ikke købe en pose havregryn, uden at der er konkurrencer. Vi mener, at det er en unødigt fristelse for mange af de helt unge mennesker, at de skal have adgang til at tippe.

Vi har ikke været særlig aktive omkring dette lovforslag. Det kan man selvfølgelig beklage, men jeg ser mig altså på baggrund af, at denne 18 års aldersgrænse bortfalder, nødsaget til at komme med et ændringsforslag til tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Ved afslutningen af første behandling af dette lovforslag kunne jeg ikke takke for en velvillig modtagelse af forslaget som helhed. Det var jo især fordelingen af tipstjenestens overskud, der blev udsat for en ganske

stærk kritik ved lovforslagets første behandling.

Jeg vil godt sige, at der jo i lovforslaget også ligger en række andre ting, som ikke har været omtalt her ved anden behandling, men jeg er glad for at konstatere, at de tekniske forbedringer omkring statsafgifterne osv. har kunnet gå igennem udvalgsarbejdet uden ændringer i opbygningen.

Det er klart, at jeg har en vis betænkelighed ved, at vi for 2 år må afgive 5 mill. kr. af statens indtægter fra afgiften, men det har jo været nødvendigt for at nå en fordeling, der har været acceptabel for et bredt flertal.

Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at jeg betragter det som værende vigtigt, og jeg er glad for at konstatere, at det er lykkedes at bevare mulighederne for at yde støtte til en række almenyttige og kulturelle formål inden for overskudsfordelingen. Her er jeg altså ganske uenig med såvel hr. Erhard Jakobsen som hr. Glistrup i betragtningerne, som blev fremført herfra.

Jeg har i forhold til de betragtninger, hr. Erhard Jakobsen fremførte, lidt svært ved at se forskellen imellem det, hr. Erhard Jakobsen foreslår, og så det, der gennemføres med et bredt flertal her.

Det var hr. Erhard Jakobsens opfattelse, at man skulle nå frem til at sige: hvad skal bruges til andre formål? og så lade idrætten disponere over resten, dog således at skatte- og afgiftsudvalget måske skulle tage stilling til, hvordan den interne fordeling skulle være. Ja men det er jo lige bestemt det, der sker med det forslag, der ligger her. Den afgift, staten skal have, det, der skal bruges til andre formål, disponeres der over i lovforslagets tekst, den resterende del fordeles efter en indstilling fra Idrættens Fællesråd, men således at denne fordeling er lovfæstet.

Jeg skal derudover til hr. Glistrups betragtninger sige, at de var chokerende. Jeg fik ikke skrevet meget ned, for jeg var ved at tabe både ører og mund og næse af at høre hr. Glistrup her fra folketingets talerstol omtale en række af de organisationer, der får tilskud af Tipstjenestens overskud, som småtskærne organisationer. Hr. Glistrup brugte en række udtryk, der var væsentlig mere kritisable over for de pågældende organisationer. Jeg fik dem ikke noteret ned, derfor skal jeg ikke forsøge at citere

[Ministeren for skatter og afgifter.]

dem. Det kan vi få lejlighed til, når vi har set referatet af forhandlingerne her.

Jeg er rystet over det, fordi de organisationer, hr. Glistrup omtaler på denne måde, er en lang række organisationer, der udfører et overordentlig nyttigt arbejde i samfundet. Jeg skal nævne nogle enkelte stykker: Landsforeningen for bedre Hørelse, Dansk Epilepsiforening, Muskelsvindfonden, og man kunne fortsætte over Dansk Kirke i Udlandet osv., Frelsens Hær, Aage Falk Hansens sociale arbejde. Hvordan kan hr. Glistrup dog her fra folketingets talerstol omtale organisationer, der udfører et samfundsnyttigt arbejde, på den måde, det skete her for et øjeblik siden? Det synes jeg er rystende, og jeg skal ikke fortsætte, for det er vel mere end noget andet et udtryk for den holdning, fremskridtspartiet har til en lang række af de ting, der foregår i samfundet, og en lang række af de ting, der tager sigte på at hjælpe ikke mindst de svageste parter her i samfundet. Jeg synes, det var rystende, at vi skulle have også denne fremstilling her ved behandlingen af et forslag om ændring af loven om tipning.

Jeg skal til sidst kun udtrykke tilfredshed med, at det lykkedes at nå frem til meget bred tilslutning til revisionen af loven om tipning. Jeg tror, det er nyttigt, at der står et bredt flertal bag ved den fordeling, som nu skal være gældende i de kommende år for fordelingen af Tipstjenestens overskud.

Camre (S):

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til et par af ordførerne. Først til hr. Glistrup, der jo fremstår som idrættens sande velgører, og jeg håber, det er blevet hørt oppe i logen, hvor jeg har bemærket idrættens repræsentanters tilstedeværelse, at hr. Glistrup vil forære dem alle de 90 mill. kr.

Men glem så ikke, at hr. Glistrup samtidig vil fjerne de 500 mill. kr., som idrætten modtager til sit arbejde ved tilskud fra kommunerne. Jeg tror ærlig talt, at hr. Glistrups overbud over de andre partier i tipsloven i idrætsledernes ører og i idrætsfolkernes ører vil falde til jorden, for jeg tror trods alt ikke, at man er interesseret i at bytte sine 64 mill. kr. ud mod 90 mill. kr., når man så samtidig mister 1/2 mia kr. andre steder.

Så var der spørgsmålet om, at hele problemet omkring fordelingen havde været det, vi i år havde diskuteret mest i skatte- og afgiftsudvalget. Jeg kan ikke forstå, hvordan hr. Glistrup kan sige det, for han har været en ganske hyppig gæst i skatte- og afgiftsudvalget — jeg tror ikke, der er mange møder, hr. Glistrup ikke kommer til — og det papir, hvori denne fordeling lægges frem for udvalget, er dateret den 7. maj; det er dog den mindste del af udvalgets arbejde, der har fundet sted fra den 7. maj til dato.

Så var der påstanden om, at de andre politiske partier jo let kunne enes om at gramse i skatteydernes penge til egne formål. Nu blev det med skatteydernes penge ændret en lille smule, det var altså tippernes penge. Her vil jeg godt lige have lov til at trække to tal frem. Vi taler om at fordele 90 mill. kr., og ud af dem får de politiske ungdomsorganisationer 1 1/2 mill. kr., 1 1/2 mill. kr. ud af 90 mill. kr. Jeg synes lige, de tal skal ses i relation til hinanden, for man taler om blot at tilgodese egne formål.

Men jeg vil godt sige til det synspunkt, at det er idrættens penge, vi tager af. Hvem er det, der tipper? Der er da masser af mennesker, som ikke er idrætsfolk, der tipper. Og o.k., så kan man sige, at det er dog idrætten, der lægger krop til og udfører sliddet på fodboldbanerne for overhovedet at have nogle spændende spørgsmål at tippe om. Men jeg havde ikke forstået, at det egentlig var et arbejde, jeg havde forstået, at det var en fornøjelse og en berigelse for de pågældende. Jeg vil også have lov til at sige, at i vinterhalvåret er der jo ganske mange udenlandske kampe på tipskuponen, og jeg forstår så, at hr. Glistrup, hvis han skal være konsekvent, må stille et forslag om at sende en betragtelig del af overskuddet til England og til Tyskland, hvor man altså har udført det fysiske arbejde.

Til hr. Stetter vil jeg sige, at det var jo en glimrende valgtale. Jeg tror, den vil få stort bifald på Dansk Idræts-Forbunds næste kongres. Men jeg synes ikke, det nytter meget at bruge alle disse hypotetiske forudsætninger. 64 mill. kr. er nu engang 64 mill. kr., selv om der ligger et par måneder imellem, men der er så meget i det konservative folkeparti, der ikke er, hvad det har været.

Til slut vil jeg gerne sige til hr. Erhard

[Camre.]

Jakobsen, at jeg tror, det er undgået hr. Erhard Jakobsens opmærksomhed, at der med denne lovgivning sker en skærpelse af kontrollen med de organisationer, som modtager støtte over tipsmidlerne, så hr. Erhard Jakobsens frygt i den henseende er faktisk ret ubegrundet.

Brixtofte (V):

Jeg har nogle få bemærkninger her i anden runde. Først må jeg sige, at jeg ligesom skatteministeren er dybt forarget over det, som hr. Glistrup har sagt. Anvendelse af begrebet småtskårne organisationer synes jeg er en grov fordrejelse, og jeg ønsker gerne, at hr. Glistrup kommer herop og fortæller, hvad det er for organisationer, hr. Glistrup tænker på. Er det KFUM? Er det FDF? Er det Det Danske Spejderkorps? For det er de organisationer, som modtager hovedparten af det beløb, der bliver stillet til rådighed for det ikke-idrætslige ungdomsarbejde. Det kunne være rart, om hr. Glistrup kom herop og fortalte direkte med navns nævnelse, hvilke organisationer hr. Glistrup kalder for småtskårne.

Dernæst kom hr. Glistrup ind på det synspunkt, at hele overskuddet skulle tilfalde idrætten. Det er klart, at det kan man diskutere, der kan være forskellige synspunkter, nogle synes det ene, og nogle synes det andet. Jeg vil nu anføre det synspunkt, at en badmintonspiller ikke har meget mere med tipning at gøre end en spejder. Og jeg kan sådan set ikke se, hvorfor alle tipsmidlerne skulle tilfalde f. eks. badmintonspillere, tennisspillere, rugbyspillere og alle andre idrætsfolk, som ikke har noget som helst at gøre med tipning, og så skulle man ikke give til spejderbevægelsen. Jeg kan ærlig talt ikke forstå den argumentation, men her kan man altså have forskellige opfattelser.

Så til hr. Stetter, som jo kommer med store løfter i dag. Jeg vil godt spørge hr. Stetter, hvad han har de løfter i. For man må forlange et vist minimum af politisk anstændighed, når man fremfører nogle synspunkter. Jeg har tilfældigvis det med, som hr. Stetter sagde ved første behandling, og det er måske ikke så rart for hr. Stetter. Jeg vil have lov til at citere, hvad hr. Stetter sagde ved første behandling — det er Folke-

tingstidende 1975-76 sp. 5848 og 5849. Hr. Stetter sagde:

„Vi kan ikke anbefale flere statsudgifter på dette felt. Statens forventede overskud fra tipstjenesten må derfor kunne dække de mange udmærkede formål under det almenvelgørende og det almenkulturelle begreb.“

Med andre ord: hr. Stetter vil ikke tage pengene til idrætten fra de almene formål. Hr. Stetter siger endvidere, og jeg citerer igen:

„Det samme sker naturligvis i de politiske ungdomsorganisationer, og disse foreninger kan ikke stilles økonomisk dårligere, tværtimod, de må have et større tilskud, og det tror jeg at vi er enig med regeringen i.“

Med andre ord: hr. Stetter siger, at de politiske ungdomsorganisationer skal have mere i tilskud. De politiske ungdomsorganisationer får i alt 1½ mill. kr. Hvor stor en andel af de 1½ mill. kr. er det, hr. Stetter vil skære væk, når hr. Stetter ved første behandling går ind for at give de politiske ungdomsorganisationer mere i støtte?

Dernæst har hr. Stetter begået en pressemeddelelse, hvor hr. Stetter fortæller, at det, som spejderorganisationerne får, er rigtigt, det er helt i orden. Hr. Stetter ved udmærket godt, at 85 pct. af det, der går til det ikke-idrætslige ungdomsarbejde, går til spejderne. Nu passer regnestykket snart ikke mere, for hr. Stetter siger, at der mangler 5 mill. kr. til idrætten. Hr. Stetter vil ikke tage det fra de almenkulturelle formål, han vil ikke tage det fra spejderne, han vil godt have givet en del af de 1½ mill. kr. til det politiske ungdomsarbejde. Hr. Stetter, hvor kommer pengene fra til alle de gode løfter, hr. Stetter går ind for?

Glistrup (FP):

Ministeren og hr. Brixtofte har måske i nogen grad med rette bebrejdet mig brugen af udtrykket „småtskåren“. Forholdet er det, at det blev taget som modsætning til den beundringsværdige måde, idrættens organisationer klarede tingene på selve den dag, hvor de fik det meget hårde slag om den kraftige nedskæring fra de 82 til de 71 pct. af de midler, idrætten skulle have. Selv i denne meget hårde og trængte situation lykkedes det idrætten på en ganske kort aften at forhandle sig til rette indbyrdes om,

[Glistrup.]

hvoran man skulle fordele midlerne, i stedet for det, man kunne have forventet og nok havde set inden for de fleste dele af organisationsverdenen, at når krybben blev tom, så ville hestene bides. Det gav en tillid fra vor side, en bekræftelse af tilliden til, at idrætten vil kunne klare disse problemer uden de mange utaltalende gulddanskarikaturer, som vi oplever, når alle rundt omkring i foreningslivet i øvrigt kommer strømmende til og siger, at de vil virkelig også have nogle af disse midler, af disse penge.

Hr. Brixtofte konkretiserede sit spørgsmål så meget, at han sagde: hvad er det for nogle organisationer, nævn dem ved navn, der er småtskærne? Der kan man slå op på en tilfældig side i bilag 21 A, som har været så grundigt gennemforsket i skatte- og afgiftsudvalget, og den side, som jeg ganske tilfældigt kom til at slå op på, indeholder 6 organisationer, som nu skal have tilskud af de statsmidler, som tipspengene er, når staten driver Tipstjenesten. Det var organisationer som Landsforeningen af Højskoleelever, organisationen Musik og Ungdom, Radikal Ungdoms Landsforbund, Sammenslutningen af konservative Uddannelsessøgende, Socialistisk Folkepartis Ungdom, The Experiment in International Living. Sådanne organisationer skal have statspenge, det er aldeles horribelt at bruge af statens midler til ting som dem. Man kunne have fundet andre ting, hvis man havde slået op på en anden side, men nu blev det altså side 5, jeg kom til at citere fra; det kunne så glimrende have været så mange andre steder fra. Det er ikke steder, hvor der kan være nogen som helst rimelighed, nogen som helst fornuft, i at kanalisere tipsmidlerne ud. Men disse organisationer dukker altså op med et mægtigt indbyrdes hundeslagsmål, et hundeslagsmål, vi har set afglansen af i skatte- og afgiftsudvalget, for virkelig at få revet midlerne til sig. Selvfølgelig er det da helt i orden, at Musik og Ungdom og udvekslingsorganisationer o. lign. driver virksomhed, men de må virkelig gøre det for deres egne midler.

Så kommer hr. Camre og fremsætter en fuldstændig umotiveret beskyldning, fuldstændig uden for det, der i øvrigt er til behandling i dag, om, at fremskridtpartiet

pludselig vil stjæle 1/2 mia kr., eller hvor meget det var, fra idrætten. Der er ikke nogen som helst tvivl om, at hvis vi kommer væk fra hr. Camres forkrøblede socialdemokratiske samfund, vil der være mange halve milliarder kroner til rådighed for idrætten, når folk får lov til at råde over deres egne midler til fornuftige og rimelige formål. Det har intet at gøre med den debat, der foregår i dag med den fine beskyldning, hr. Camre dér fik flettet ind som et æselspark. Der er intet, absolut intet, hold i det, han sagde på dette punkt.

Derimod har hr. Fuglsang ret, når han bebrejdede fremskridtsparitet, at vort ændringsforslag nr. 1 i og for sig er udtryk for det samme chatolkassesystem som det, vi i øvrigt kritiserer så mange andre steder. Men det er bestemt ikke vort ønskemål på dette område. Vort ønskemål er, som det fremgår af vort selvstændige lovforslag om afsocialisering af Tipstjenesten, at staten ophører med at befatte sig med denne erhvervsvirksomhed, der hedder tipstjeneste, og at f. eks. Dansk Idræts-Forbund får koncession til at drive det. Det vil både tipperne, den almindelige samfundsmoral og hele udviklingen stå sig væsentligt bedre ved, men det kan vi bare ikke fremsætte som ændringsforslag til det lovforslag, vi behandler her i dag. Her er vi nødt til at gå ind for chatolkasserammen, som hr. Fuglsang altså påpegede med rette at vi også gør i vort ændringsforslag nr. 1.

Svend Haugaard (RV):

Efter det nys hørte vil jeg nu ikke føle mig særlig tryk ved, om det var hr. Glistrup, der skulle foretage udvælgelsen af de værdigt trængende. Men lad det ligge.

Hr. Stetter mente, at jeg havde svigtet mine løfter i tv, hvorimod de konservative var ganske anderledes positive i deres holdning over for idrætten. Så vidt jeg har forstået hr. Stetter, er han tilhænger af, at spejderne og hele det idébestemte område af ungdomsarbejdet får lige vilkår. Hvor skal disse penge tages fra?

Ved første behandling af lovforslaget fremførte jeg, at hvis det almenyttige og kulturelle område skulle have penge fra samme pulje som idrætten og det idébestemte ungdomsarbejde, måtte der overføres en større del af statsprovenuet til denne

[Svend Haugaard.]

pulje. Det kunne man gøre med en vis ret, eftersom statens provenu inden for 2 år stiger med ca. 25 mill. kr. Nu fik vi 1 pct. overført. Jeg havde gerne set 2 pct. overført, og så havde der været balance, men én er bedre end nul, og det var det mulige.

Jeg ser ikke, at hr. Stetter har anvist nogen bedre løsning, når der skal tages de øvrige hensyn, men måske vi nu kunne få besked om, hvad det egentlig er, man vil. Skal det idébestemte ikke have lige vilkår, eller vil hr. Stetter overføre en større del af statens provenu, eller hvordan skabes der balance?

Stetter (KF):

Til hr. Camre skal jeg blot sige, at meget jo er blevet forandret her i tinget de sidste par år for det konservative folkeparti som for socialdemokratiet, men efter vor opfattelse må partierne overholde deres tilsagn og deres garantier; ellers skal de lade være med at udstede disse tilsagn og garantier.

Hr. Brixtofte gør sig skyldig i citatfusk. Jeg sagde udtrykkelig som overskrift til min tale ved første behandling, at vi er indforstået med de 80 pct. til idrætsorganisationerne og til idrætsformål, men at vi i udvalget ville se nærmere på fordelingen af de 20 pct., med andre ord fordelingen af de 16 mill. kr.

Til hr. Brixtofte og hr. Svend Haugaard vil jeg i denne forbindelse fremføre, at under førstebehandlingen var der ingen af ordførerne — ej heller ministeren — der talte om, at Tipstjenestens overskud i 1976-77 ikke ville blive de anførte 80 mill. kr., men ca. 85 mill. kr. Det var først noget, vi fik at vide på et meget sent tidspunkt. Jeg ved ikke, hvor man har de tal fra, men jeg må jo gå ud fra, at det er tal, som hviler på Tipstjenestens bedste skøn.

Her er altså tale om penge også til det ikke-idrætslige arbejde. Men der var heller ingen af forligspartierne, som under førstebehandlingen talte om, at man i en 2 års periode ville nedsætte afgiften fra de foreslåede 20 pct. til 19 pct., og det er 5 mill. kr. yderligere til det ikke-idrætslige arbejde. Vi har ikke lagt beslag på disse penge til idrætten. Derimod talte alle, bortset fra fru Ebba Strange, om, at idrættens andel skulle fastholdes på 80 pct. af Tipstjenestens over-

skud, og det er dette tilsagn, jeg prøver at holde tinget fast på.

Må jeg så i øvrigt sige, at det forekommer mig, der er en mærkelig inkonsekvent holdning hos hr. Brixtofte. Venstre har fremsat lovforslag nr. 31. Ifølge § 2 kan medlemskab af f. eks. LO, FTF og lignende organisationer ingen sinde medføre, at et medlem derigennem tilpligtes at yde bidrag til et politisk arbejde, herunder politiske partier, politiske foreninger og udgivelsen af politisk presse. På trods af denne holdning, som jeg må gå ud fra er en principiel holdning, ser vi nu, at venstre er i spidsen, når det drejer sig om at tvinge tipperne til at finansiere politisk virksomhed. De politiske foreninger og ungdomsorganisationer har hidtil fået fra Tipstjenesten, og vi har sagt ved første behandling, at det skulle de fortsat have, men der er forskel på, hvor meget man skal have, og jeg synes, at man har overdrevet dette forhold.

Fuglsang (DKP):

Det skal bare være en enkelt ting, nemlig vedrørende det, at staten skal afgive dette at drive tipstjeneste, at den skal afsocialiseres, at den skal overgå til et eller helst flere private selskaber. Man bør dog tænke på, hvad det i virkeligheden indebærer. I sin yderste konsekvens indebærer det jo, at den nuværende tipstjeneste afløses af et mere eller mindre udflydende bookmakersystem, en hel flok private kredse, som først og fremmest snylter på idrætten i stedet for at hjælpe den. Og man må vel nok sige, at der i forvejen er mere end tilstrækkeligt af private firmaer, som i reklameøjemed på den måde udnytter idrætten, ofte på en måde, som kan virke ydmygende og nedvurdende for dem, der driver idræt. Det er jo nemlig ikke for idrættens skyld, mange af vore idrætsmænd må klæde sig om til levende reklamefigurer for snart det ene og snart det andet firma, bank eller sparekasse. Det kan ikke være den vej, vi skal gå, hverken for idrættens eller for vi andres eller for anstændighedens skyld.

Erhard Jakobsen (CD):

Ministeren var så venlig at henvende den bemærkning til mig, at der var noget, jeg havde overset. Det har jeg ikke. Hvis ministeren læser, hvad jeg har sagt, vil han for-

[Erhard Jakobsen.]

stå, at jeg er fuldstændig klar over, at dette forslag med ændringer naturligvis er bedre end det, der lå der i forvejen, og at man nærmer sig til det, som jeg gerne så. Derfor var min begrundelse også den, at når vi undlader at stemme nu og stemmer imod næste gang, så er det for at få rejst diskussionen igen, så man ikke siger, at nu er der med et stort flertal velsignet en ordning, som vi så er tilfreds med. Vi kan ikke være tilfredse, og debatten i dag har understreget det, om det nogen sinde er blevet understreget.

Vi kan ikke være en sådan debat bekendt. Hr. Camre har æren af at nå bunden. Når man tillader sig at antyde over for en kollega i dette ting, at grunden til, at han tager et bestemt standpunkt, er, at repræsentanter for Dansk Idræts-Forbund formentlig med fuld ret befinder sig her i dag, kan vi ikke nå dybere. Jeg forstår godt, at hr. Camre ikke rettede bebrejdelsen mod mig. Når man har deltaget aktivt, ikke som sportsmand, men som idrætsleder, i en årække, så tillader man sig at have en mening om disse ting, fordi man ved, hvad der rører sig i idrætskredse, og man ved, hvordan det virker. Det virker sårende på vore ledende idrætsfolk, at de skal overvære, læse i avisen om debatter af denne art, hvor man vurderer tingene på en helt anden måde, end idrætsfolkene vurderer dem, og at man oven i købet skal have et kommunistisk indlæg rettet imod foreteelser inden for idrætten, som jo har en helt anden baggrund end dette med reklame og penge og kommercielt osv. Jeg ved godt, at det for kommunister står som en drøm, at man skal drive idræt, som man gør det i de østlige lande, hvor man ikke længere har amatører, fordi de, man uddanner som idrætsfolk, er nogle, der driver idræt i deres arbejdstid og så har lidt arbejde i deres fritid. Sådan foregår det dér. Dansk idræt har fundet en udmærket måde at drive idræt på, og derfor kan vi med sindsro overlade Dansk Idræts-Forbund og de øvrige, der tumler med idrætten, selv at køre Tipstjenesten.

Der er altså, hr. minister, forskel mellem, at vi her siger, at vi giver så meget til idrætten, og vi giver så meget til de andre, og så at sige, at idrætten får lov at drive tipshistorien, mod at der ydes en afgift til staten

på så og så meget, og derefter diskuterer vi ikke med idrætten, hvad vi vil bruge denne afgift til. Det afgør vi her i folketinget. Der er en betydelig forskel mellem det, jeg her foreslår, og så det, der ligger i forslaget. Det er derfor, vi undlader at stemme om ændringsforslagene, og at et flertal af gruppen vil stemme imod forslagets endelige vedtagelse ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg konstaterer, at hr. Stetter i sit svar faktisk ikke besvarede det spørgsmål, som både hr. Brixtofte og hr. Svend Haugaard stillede til ham, om, hvor de penge, som han mener idrætten mangler, skulle tages fra. Hvis hr. Stetter havde haft en idé om en anden fordeling, hvorfor har hr. Stetter så ikke stillet et ændringsforslag her, som vi kunne gå ud fra, så vi kunne se, hvad det konservative folkeparti ville dele anderledes.

Til hr. Erhard Jakobsen vil jeg kun sige den bemærkning, at jeg har meget svært ved at se, at der kan være noget forkert i i relation til hr. Glistrups fremhævelse af, at alle disse penge skal gå til idrætsformål, da at gøre opmærksom på, at det ligger i det samme partis målsætning, at de tilskud af omkring 1/2 mia kr.s størrelse, der ydes fra kommunale kasser, skulle falde bort. Jeg tvivler ikke på, at idrættens ledere er fuldt bevidste om denne del af hr. Glistrups politik, men der kunne dog være idrætsfolk ude omkring i landet, som ikke var helt klar over, at det var det reelle indhold i hr. Glistrups velgørenhed.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Også jeg må konstatere, at hr. Stetter ikke har svaret på de stillede spørgsmål, og det kan jeg godt forstå, for så kom selvsigelserne frem i åbent lys. Hr. Stetter siger, at han har 5 mill. kr. til idrætten. Hr. Stetter siger, at det beløb, der er afsat til spejderne, er godt nok, og at det udgør 85 pct. af det, der går til det ikke-idrætslige ungdomsarbejde. Tilbage er der 1,5 mill. kr., som går til politiske ungdomsorganisationer. Hr. Stetter vil endda gerne give en del af det beløb, lad os være large og sige, at der er 1 mill. kr. Hvordan kan hr. Stetter dække 5

[Brixtofte.]
mill. kr. med 1 mill. kr.? Det svar vil jeg gerne have.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Den konservative gruppe foreslår, at 80 pct. af Tipstjenestens til enhver tid værende overskud skal gå til idrætsorganisationerne og idrætsformålene.

Så vil jeg i øvrigt bede hr. Brixtofte om at høre efter, hvad jeg siger. Det skønnede overskud for 1976-77 er ikke 80, men 85 mill. kr., og af dette beløb er der noget til det ikke-idrætslige arbejde. Det, jeg først og fremmest taler om, er fordelingen af de 20 pct. af Tipstjenestens overskud. Dertil kommer, at forligspartierne har besluttet, at statsafgiften skal nedsættes fra de foreslåede 20 pct. til 19 pct. Det betyder yderligere 5 mill. kr. om året, som også kunne forbeholdes det ikke-idrætslige arbejde, og derved ville man være i stand til at fordele et betydelig større beløb, end vi oprindeligt regnede med, nemlig de 20 pct. af Tipstjenestens overskud.

Nu håber jeg efterhånden, at det er gået op for hr. Camre og hr. Brixtofte.

Den konservative gruppe står fast på de 80 pct. af Tipstjenestens overskud, således som dette er indgået i forliget mellem Idrættens Fællesråd og Dansk Ungdoms Fællesråd, og vi foreslår, at de 5 mill. kr. udelukkende går til det ikke-idrætslige arbejde, plus den ene million, som kommer fra det forventede yderligere overskud i det kommende år.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det var vederkvægende at høre hr. Erhard Jakobsen udrede de tanker, som man fra centrum-demokraternes flertal har gjort sig om, hvordan Tipstjenesten skulle indrettes. Det er så fuldstændig parallelt med de tanker, vi har anført i vort forslag nr. 214, som jo kommer til endelig afgørelse her i folketinget sidst på ugen. Jeg håber derfor — selv om hr. Erhard Jakobsen ikke i denne forbindelse nævnte noget om det — at vi kan håbe på i hvert tilfælde at få velvilje fra centrum-demokraternes side i vor

march frem mod de 89 mandater vedrørende dette spørgsmål.

Derimod tør det nok siges, at det var en gang begrebsforvirring, hr. Camre på ny indlod sig på, idet han begyndte at tale i de baner, som man nu engang hos ham og hans parti tænker i, nemlig at det, vi sidder her for i folketinget, er at drive velgørenhed, så mod den ene og så mod den anden. Nej, det er ikke vor opgave. Vor opgave herinde er at få tingene til at fungere på en fornuftig måde ude i samfundet, og det gør vi bedst ved, at vi lader være med at styre og puffe på, både fra den ene og fra den anden og fra den syvende side.

Det var dér, hr. Camre begik fejlen. Han tror, at når vi har foreslået, at dansk idræt skal have 100 pct. af den overskudskage, der er fra Tipstjenesten, så gjorde vi det ud fra den synsvinkel, at vi gerne ville være velgørende eller indynde os eller sådan noget lignende hos idrættens ledere. Det er en tankegang, der er os så uendelig fjern, men den måde, vi efter alle de erfaringer, vi har på dette område, må sige der kommer mindst bøvl, mindst vrøvl, ud af, er nu engang at overlade det til idrætten, som dog har nogen tilknytning til tipsvirksomheden. Og at et samfund, hvor ikke alle skal give tilskud til alle, vil give flere penge til sin idrætsbevægelse end det af hr. Camre priste velgørenhedssamfund, det tør vist være hævet over enhver tvivl. Lad folk blive fri for deres skattebetalinger, så får idrætten også penge.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg er hr. Glistrup meget taknemlig for, at han formår også at bruge denne tipslov til en demonstration af de fundamentale ideologiske forskelle mellem hans parti og mit parti. Det, hr. Glistrup sagde, var jo så tydeligt. Det var, at han ville tilgodese ét formål og skyde to andre formål ud.

Når hr. Glistrup taler om at få tingene til at glide, så må jeg sige, at jeg tror, det er en almindelig erfaring i dette folketing, at man ved at søge at dele sol og vind lige og tilgodese alle berettigede formål får tingene til at glide. Men hr. Glistrup får tingene til at polarisere sig. Det er det modsatte af at få tingene til at glide.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg vil endnu en gang konstatere, at hr. Stetter er løbet fra det, hr. Stetter sagde ved første behandling. Hr. Stetter vil bruge flere statspenge på dette formål, hvor hr. Stetter ved første behandling sagde: vi kan ikke anbefale flere statsudgifter.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg skylder hr. Stetter at bekræfte, at denne ændring i vurderingen af Tipstjenestens overskud fra 80 mill. kr. og til 85 mill. kr. er en vurdering, der er foretaget af Tipstjenesten, og jeg kan sige, at det er en vurdering, der er foretaget af Tipstjenesten på eget initiativ.

Med hensyn til hr. Erhard Jakobsen skal jeg ikke gå ind i en udlægning af, om vi misforstår hinanden. Jeg skal kun give den oplysning, at efter det forslag, jeg fremsatte, ville der være 80 pct. af overskuddet til idrætsformål. Efter det ændringsforslag, hr. Erhard Jakobsen vil undlade at stemme for, bliver det altså 71 pct.

Så skal jeg sige — men det er jo nok omsonst — at det jo ikke på nogen måde er sandsynliggjort fra hr. Glistrups side, at der vil være flere halve milliarder kroner til idrætten i en situation, hvor samfundet ikke er påvirket af socialdemokratiet. Jeg tror ikke, at nogen tror på det, og jeg tvivler på, at hr. Glistrup selv tror på det. Gør han det, ville det være nyttigt at sandsynliggøre over for folketinget og over for befolkningen, at en sådan ændring skulle føre til, at der var flere halve milliarder kroner til rådighed for idrætsformål.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Det er forligspartierne, som har fundet det forsvarligt at nedsætte afgiften fra 20 pct. til 19 pct., og det vil det konservative folkeparti naturligvis ikke modsætte sig. Vi kunne måske med større ret have sagt, at når forligspartierne, der har ansvaret for økonomien, kan gøre det, så kunne den konservative folketingsgruppe f. eks. have foreslået afgiften nedsat til 18 pct. Men det har vi ikke stillet forslag om.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Skatteministeren bad mig sandsynliggøre, at der i et samfund, der ikke var påvirket af den socialdemokratiske ideologi, ville være en sådan rigdom, at der ville være mange halve milliarder kroner til idrættens rådighed. Hvis skatteministeren inden for sit eget ressortområde bare tænker tilbage på, hvordan den lille beskedne ting, der hed det skattefrie år 1969, fik samfundets aktivitet til at boble op med en styrke, som vi aldrig før har set økonomien virke med, og hvis han betænker, hvad det er for et jerngreb, man holder samfundets midler i med den nuværende skatteplyndringspolitik, så tror jeg ikke, at han et øjeblik vil være i tvivl om, at der vil være disse mange halve milliarder kroner til rådighed for idrætten, hvis man virkelig gennemførte fremskridtsperspektiverne.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

De af os, der har beskæftiget sig med konsekvenserne af fremskridtpartiets forslag, ved noget om, hvad det er for nogle grupper i samfundet, dette først og fremmest vil ramme. De af os, der har beskæftiget sig med idrætsarbejde som ledere, ved også, at de titusinder, der tæller noget i idrætsarbejdet, kommer fra de mange små hjem, som vil blive ramt, hvis fremskridtpartiets filosofi bliver ført ud i livet.

Jeg skal ikke afvise, at der kunne være grupper af golfspillere eller tennisspillere eller andre, der kunne få glæde af hr. Glistrups filosofi, men de mange tusinder ude på fodboldbanerne, på håndboldbanerne osv. ville få væsentligt dårligere vilkår i den situation, som hr. Glistrup ønsker i samfundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes med 129 stemmer mod 21; 4 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 121 stemmer mod 30; 3 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3, § 1 med de foretagne ændringer, § 2, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om vikarbureauer [af Erhard Jakobsen m. fl.].

(Lovforslag nr. 5. Fremsat 8/10 75. Første behandling 21/11 75. Betænkning 20/5 76).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ritta Ahm (KrF):

Jeg kunne desværre ikke være til stede, da der blev skrevet betænkning i denne sag, og derfor står der, at vi vil meddele vor stilling i dag. Jeg må nok sige, at jeg er noget skuffet over det resultat, man er nået til, efter at vikarbureauernes problemer nu har været til behandling i folketingets arbejdsmarkedsudvalg i to perioder. Jeg forstår slet ikke socialdemokratiets holdning til dette problem, for når man nu ved, at disse bureauer på årsbasis i alt beskæftiger ca. 6.000 personer i kortere og længere perioder, så er det jo en forsvindende lille del af den totale arbejdskraft.

Vi kan naturligvis støtte det initiativ, arbejdsministeren vil tage ved nedsættelse af et særligt udvalg, hvor vikarbureauerne og arbejdsdirektoratet skal være repræsenteret, og hvor man skal vurdere, hvilket behov der vil være for en udvidelse af bureau-

ernes virksomhed. Jeg synes blot, at dette initiativ kunne have været taget allerede i sidste samling.

Jeg vil gerne herved meddele, at vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Brøndsted (V):

Vor ordfører har været fraværende, men jeg har lovet at komme med nogle bemærkninger om lovforslag nr. 5 om vikarbureauer her ved anden behandling.

Ved første behandling af CDs lovforslag om vikarbureauer var venstre positivt indstillet over for lovforslagets hensigt, nemlig at udvide virksomhedsområdet for vikarbureauerne. Vi er enige med forslagsstillerne i, at der vedrørende forskellige tekniske arbejdsopgaver og nogle arbejdsområder i tilslutning til bl. a. HK-området er et behov for at kunne etablere vikarbureauer. Lovforslaget tilsigter at lempe adgangen til at drive vikarbureauer for virksomheder inden for fuktionærlovens områder, hvorimod lovforslaget ikke tilsigter ændringer inden for andre områder.

Udvalgsarbejdet har vist, at arbejdsministeren accepterer vikarbureauvirksomheden som sådan, og at han er villig til at afklare forholdene omkring tilbagekaldelse af en given tilladelse til at drive vikarbureauvirksomhed. De igangværende vikarbureauer kan nu arbejde i fred, når blot gældende love i øvrigt overholdes.

Arbejdsministeren har samtidig tilkendegivet, at han vil nedsætte et udvalg, der skal afgrænse de områder, inden for hvilke der er behov for vikarbureauvirksomhed. Det er vi tilfredse med. Vi håber også, at CD er tilfredse. Der er nået et resultat, der har bred dækning i folketinget, og det skal man ikke kimse ad.

Vi forventer, at arbejdsministeren vil lade udvalget arbejde hurtigt, således at vi snart kan se nogle løsningsforslag. Såfremt dette ikke sker, kan vi jo tage CDs forslag frem igen. Jeg vil gerne stille ministeren det spørgsmål, hvor hurtigt det kan gå. Kan vi forvente, at det kan gå så ganske hurtigt med det i betænkningen omtalte udvalgsarbejde?

Vi kan støtte, at lovforslaget forkastes, idet de tilsagn, arbejdsministeren har givet, går i den rigtige retning.